

BIGDEI KEHUNAH - פרשת תצוה

THE GARMENTS:

כהן גדול: כח (ד) ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי:
כהן הדיוט: כח (מ) ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת:

SANCTIFICATION TO AARON & HIS SONS THROUGH THE GARMENTS:

כח (ב) ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: (ג) ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: רש"י: (ג) לקדשו לכהנו לי - לקדשו להכניסו בכהונה ע"י הבגדים שיהא כהן לי ולשון כהונה שירות הוא
(מא) והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי:

SANCTIFICATION FOR FUTURE COHANIM THROUGH THE GARMENTS:

כט (כט) ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם: רש"י: ולמלא בהם את ידם - ע"י הבגדים הוא מתלבש בכהונה גדולה:

The Torah commands the Cohen Gadol to wear eight garments, four of which overlap with the clothes of the Cohen Hedyot¹. The Torah defines the Bigdei Kehunah Gedolah as לכבוד ולתפארת² - regal looking garments³. But, they were not for looks alone. Rather, they were

¹ רמב"ם יד החזקה, הל' כלי המקדש פ' ח (א) בגדי כהונה שלשה מינים: בגדי כהן הדיוט, ובגדי זהב, ובגדי לבן. בגדי כהן הדיוט הם ארבעה כלים: כתנת, ומכנסים, ומגבעות, ואבנט, וארבעתן של פשתן לבנים, וחוטן כפול ששה, והאבנט לבדו רקום בצמר: (ב) בגדי זהב הן בגדי כהן גדול והם שמנה כלים הארבעה של כל כהן ומעיל ואפוד וחושן וציץ ואבנטו של כהן גדול מעשה רוקם הוא והוא דומה במעשיו לאבנט כהן הדיוט ומצנפת האמורה באהרן היא המגבעת האמורה בבניו אלא שכהן גדול צנוף בה כמי שלופף על השבר ובניו צנופין בה ככובע ולפיכך נקראת מגבעת.

The head covering of the *Kohen Gadol* is called a מצנפת while that of a כהן הדיוט is called a מגבעת. Rashi (כח ד) says that they are the same, although Rivoh (אל ד"ה אל) and Chizkuni say that the מצנפת was shorter than the מגבעת, since the מצנפת had to leave room not only for the תפילין but for the ציץ as well. There are several opinions in the Rishonim about the differences between the two. See Ramban (פסוק לא) and Rambam, Raavad (ב כלי המקדש ח ב) says:

[השגת הראב"ד - ולפיכך נקראת מגבעת א"א אני אומר אין מעשהו של זה כמעשהו של זה מצנפת ארוך הרבה וכורך אותו כריכות הרבה ככריכות הישמעאלים אבל מעשה המגבעות כעין הכובעין שלנו חדין מלמעלה והן קצרין]:

² תצוה כח ב: ועשית בגדי קודש... לכבוד ולתפארת

³ רמב"ן: אלה בגדים לבושי מלכות הן בדמותן רמב"ם יד החזקה - הל' כלי המקדש פ' ח: (ד) בגדי כהונה מצוותן שיהיו חדשים נאים ומשולשים כדרך בגדי הגדולים שנאמר לכבוד ולתפארת ... אין מלבנין אותן ואין מכבסין אותן אלא מניחן לפתילות ולובש חדשים

garments on the body that symbolized the type of character a Cohen Gadol should have¹. These character traits in turn were the garments of the soul². And it is through these character traits that we are able to translate the Torah and its Mitzvos into action³. They are the interface between pure spirituality and the material world of deeds⁴. Since the soul is the source of our character traits, the מדות are therefore called בגדים⁵ - clothing of the soul⁶. This was the real meaning of the garments being לכבוד ולתפארת⁷. The word כבוד is used as a word for the soul⁸. For what is the soul if not the כבוד of HaSh-m that gets expressed on earth. The בגדי כהונה were none other than soul-garments, guiding us to our core spirituality. Hence they were לכבוד – כבוד from the word כבד, reflecting the true “heaviness” – the true inner spiritual weight of the כהנים⁹.

But it goes further. For the garments themselves were active producers of holiness. For example, the Choshen was a vehicle for a form of prophecy. The names of the Shevatim appeared twice on these garments, once on the two stones (אבני שהם) set on the shoulder straps of the apron-like אפוד¹⁰, and once on the twelve stones of the חושן, over the heart of Aharon HaCohen¹¹. In this way Aharon carried the whole Jewish nation with him. These tribes contained all the letters but four, ה, ט, צ, ק which were made up by adding the words יעקוב אברהם and then either שבטי ישורון¹² or שבטי קה, allowing the Choshen to light up and spell out answers that were asked of HaSh-m through it.

¹ מלבי"ם כח ב ד"ה ועשית לכבוד ולתפארת: הנה הבגדים... היו מורים על בגדים פנימים שיעשו כהני ד' להלביש בהם את נפשותיהם בדעות ובמדות ובתכונות טובות שהם מלבושי הנפש

² מלבי"ם, כה יא: שמדות האדם ותכונתו ילבישו את הנפש ... וכאשר צוה על מלבושי כהנים החיצוניים, היה עיקר הכוונה הורות דעת איך ילבישו את נפשם טוב המדות ותכונות לטהרה ולקדושה.

³ ר' חיים ויטאל, שערי קדושה ח"א ש"ב: המדות הן הכנות עיקריות אל תרי"ג המצוות, בקיומם או בביטולם. ... ולפיכך ענין המדות הרעות הן קשות מן העברות עצמן.

⁴ ממעמקים, תצוה, עמ' 324: [המדות הם החיבור בין] הנפש העליונה... המופשטת מבחינת הגוף ... [ו] הבחינה הגלויה והתחתונה של הגוף

⁵ גר"א, משלי ו כז: והמידות נקראות בגדים כמו שאמרו חכמינו ז"ל (ספרא ויקרא ו ג) "מדו – כמידתו" וזה שאמרו חז"ל (שבת קיד ע"א): איזה תלמיד חכם כל שיכול להפוך חלוקו ללבשו כדרכו", והיינו להרגיל במידות ולהעמידן לפי התורה ושיהיו דרכו וטבעו ממש עד שהיה טבעו הפוך

⁶ גר"א, משלי יא טז: שהמידות הן לבושין ... הן מן הנפש

⁷ שמות כח ב: ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת

⁸ בעל המאור, ריש ברכות (מובא בממעמקים, שמות, עמ' 323): במקומות רבים בכתוב הנפש נקראת כבוד, כדכתיב "לכן שמח לבי ויגל כבודי", וכתוב "עורה כבודי", וכתוב "למען יזמרך כבוד"

⁹ Rav SR Hirsch, Rav Moshe Shapiro, SHLITA.

¹⁰ כח יב: ושמת את שתי האבנים על כתפי האפוד אבני זכרון ונשא אהרן לפני ד' על שתי כתפיו לזכרו

¹¹ כח כט: ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני ד' תמיד. ובסוף כח ל: ... ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני ד' תמיד

¹² יומא עג:

According to the Rambam, the names of the Avos were on the first stone, above the name Reuven, while the words Shivtei Kah were at the bottom of the last name, Binyamin.

The garments also affected the Cohanim in a very real way. The Cohanim were actively sanctified through the garments¹. Were Aharon to come into the Holy of Holies without them, he would die². These clothes raised the Cohanim to the level of holiness wherein they were fit to serve in this most awesome of places³.

Another illustration of the power of these clothes was the fact that each one came to atone for a different sin⁴. These were no ordinary clothing!⁵ The different garments come to atone for inappropriate thoughts, speeches and actions – for these too are garments; garments of the soul⁶.

¹ שמות כח (מא) והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי:

² כח לה ורש"י שם

³ מסכת זבחים דף יז ע"ב: דאמר קרא וחגרת אותם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעות והיתה להם כהונה לחקת עולם בזמן שבגדיהם עליהם כהונתם עליהם אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם יחזקאל פרק מד (טו) והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: (זט) המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרת: (יז) והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: (יח) פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע: (יט) ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם:

⁴ מסכת זבחים, דף צח ע"ב: למה נסמכה פרשת קרבנות לפרשת בגדי כהונה לומר לך מה קרבנות מכפרין אף בגדי כהונה מכפרין

⁵ מלבי"ם כח ב וכה יא

⁶ רב צדוק הכהן, צדקת הצדיק - אות רסג: כי המחשבה דיבור ומעשה לבושים לעצם החיות

The *Mitznefes* on the head of the Cohen¹, atoned for inappropriate thoughts of arrogance² for the head covering comes to reinforce the humbling idea that G-d is above us, infinitely greater³.

The *Avnet* (the sash) atoned for thoughts of the heart⁴ (that produced inappropriate speech⁵). For the Avnet was wrapped around the body above the elbows and covered the area of the heart⁶. Furthermore, the Avnet was wrapped around the Kohen 32 times, which is equal to the Gematria of the word Lev (heart)⁷. It was also 32 Amos long⁸.

The *trousers* (מכנסים) atoned for action⁹, in particular for actions of sensual licentiousness.¹⁰ This makes sense, for trousers cover our most sensual body parts¹¹. (The word מכנסים can be broken up into כנס מים – a reference to seminal seed which is corrected by the מים. מכנסים.¹²)

The *shirt* (כתנת) atoned for murder¹³, for it covered the entire body, i.e. the part of the human that commits actions¹. In addition, the Ketones is the garment worn closest to the flesh and is the garment most likely to be saturated by blood in a murder².

¹ The equivalent of the מגבעת on the הדיוט. See first note in this essay for further details.

² מסכת זבחים, דף צח ע"ב: מצנפת מכפרת על גסי הרוח מנין אמר רבי חנינא יבא דבר שבגובה ויכפר על גובה רב צדוק הכהן, שם: ומצנפת שעל הראש נעשה ממחשבה דבמוח ומכפר על גסות הרוח שזהו מהמוח כנודע דכבוד נגד מוח כמו שנתבאר במקום אחר על קנאה תאוה וכבוד שהם נגד מוח לב כבוד.

³ מהרש"א, מסכת זבחים, שם: ואמר מצנפת וכו' יבא דבר שבגובה וכו'. כי כסוי הראש מביא לידי אימה דשמיא כדאמרינן בסוף פרק מי שהחשיך ברב נחמן בר יצחק דלא שבקתיה אימיה גלי רישיה

⁴ מסכת זבחים, דף צח ע"ב: אבנט מכפר על הרהור הלב היכא דאיתיה

⁵ רב צדוק הכהן, שם: ואבנט על הרהור הלב מצד הדיבור כי הלשון שליה הלב ונמשך מן הרצון שבלב.

⁶ רש"י, מסכת זבחים פה ע"ב, ד"ה היכא

⁷ תוספות, מסכת זבחים שם, ד"ה אבנט, וכפי ההסבר של השיטה מקובצת שכך כוונת התוס'.

⁸ רמב"ם הל' כלי המקדש פ"ח הל' יט

⁹ רב צדוק הכהן שם: ומכנסים על המעשה

¹⁰ מסכת זבחים, דף צח ע"ב: מכנסים מכפרת על גילוי עריות שנאמר ועשה להם מכנסי בד [לכסות את] בשר ערוה] רב צדוק הכהן, שם: ומכנסים על המעשה וסוף המעשה הוא בגילוי עריות וזהו עיקר עבירות דלכן קורין ביום הכיפורים פרשת עריות כמו שאמרו ז"ל (מגילה ל"א. ופירוש רש"י).

¹¹ מהרש"א, מסכת זבחים, שם: מגופא דקרא מייתי לה דמשמע דהמכנסים הם משום גידור ערוה ולהכי שינה כאן דבכולהו כתיב ועשית ובכאן כתיב ועשה להם מכנסי בד וגו' דמשמע שיהיה צורך להם בגידור ערוה.

¹² ספר בניהו בן יהוידע על זבחים דף פח/ב: מכנסים אותיות כנס מים הוא הזרע שנקרא מים שהשליכו האדם בביאה אסורה של ערוה כנס ואסף אותו לתקנו ע"י מכנסים.

¹³ מסכת זבחים, דף צח ע"ב: כתונת מכפרת על שפיקות דם שנאמר וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם

These were the garments of an ordinary Cohen. The Cohen Gadol wore four additional garments, the Choshen (breast plate), the Eifod (an apron-like garment), the Me'il (a long outer garment) and the Tzitz, a crown like garment on his head.

The Choshen atoned for miscarriages of justices³; for, when justice is done on earth, it removes the harsher justice of the heavens.⁴

The Tzitz came to atone for arrogance⁵. And in fact, in Hebrew we call arrogance עזות מצח – arrogance of the forehead, exactly where the Tzitz was worn⁶.

The Me'il atoned for Lashon Hora⁷. The Me'il had bells on it, and they were heard when the Cohen Gadol entered – these sounds of holiness atoned for the malicious noises of Lashon Hora⁸. The Me'il was to be colored פתיל תכלת. It would remind one of the sea, and the fact that the mighty waters don't encroach on the dry land. So too, we who have been given two guards to prevent our speaking Lashon Hora – our lips and our jaw – can surely draw inspiration from this⁹.

The Eifod (that looked like a kind of apron) atoned for idolatry¹⁰ for in fact many priests of idolatry wore an Eifod¹.

¹ רב צדוק הכהן, שם: וכתונת על שפיכות דמים הוא המכסה כל הגוף זהו נגד כח הפועל שבנפעל.

² מהרש"א, מסכת זבחים, שם: ועוד י"ל שהכתונת הוא הבגד באדם הקרוב לגוף ולבשר והוא מגואל בדם ביותר בכל נהרג וע"כ כתונת זה מכפר על כך.

³ מסכת זבחים, דף צח ע"ב: חושן מכפר על הדינין שנא' ועשית חושן משפט מהרש"א, מסכת זבחים, שם: ואמר חושן מכפר על הדינין שנאמר ועשית חושן משפט. פירוש מכפר על עוות הדין כפרש"י בחומש וז"ש ונשא אהרן את משפט וגו' דהיינו נשיאת עון המשפט.

⁴ ספר בניהו בן יהוידע על זבחים דף פח/ב: ומה שאמר חושן על הדינין כי בעשיית הדין למטה ישתוק וינוח השטן שלא יקטרג למעלה, וידוע השטן רמוז באות ש' שהיא מספר יצר, וזהו חושן נח ש'.

⁵ מסכת זבחים, דף צח ע"ב: וציץ מכפר על עזות פנים בציץ כתיב והיה על מצח אהרן ובעזות פנים כתיב ומצח אשה זונה היה לך

⁶ מהרש"א, מסכת זבחים, שם: מדקבעו לו לציץ מקום המצח דרשו לכפר על עזות מצח וק"ל:

⁷ מסכת זבחים, דף צח ע"ב: מעיל מכפר על לשון הרע מינין א"ר חנינא יבא דבר שבקול ויכפר על קול הרע

⁸ מהרש"א, מסכת זבחים, שם: ואמר מעיל מכפר על לה"ר כו' ויכפר על מעשה קול. מהידוע כי קול ודיבור רע עושה מעשה ופעולה לברוא לו מקטרג אחד וזה המעיל הוא בהפך זה דכתיב ביה ונשמע קולו בבואו אל הקדש וגו' שקול זה מבריה את המקטריגים לו בדרך בואו.

⁹ כלי יקר כח לא: ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת. לפי שהמעיל מכפר על לשון הרע ע"כ היה כולו תכלת כי תכלת דומה לים וע"י התכלת יסתכל בים וממנו יראה וכן יעשה, כי בים נאמר (איוב לה י-יא) ואשבור עליו חקי ואשים בריח ודלתים, ואומר עד פה תבא ולא תוסיף וגו'. וכך נתן הקב"ה אל הלשון חומה ובריה כמ"ש רז"ל (ערכין טו ע"ב) ולא עוד אלא שהקפתי לך שני חומות אחת של עצם ואחת של בשר ומה יתן ומה יוסיף לך שמירה לשון רמיה, כי יצא לחוץ ידבר ישלח חץ שחוט לשונו לכל ד' רוחות העולם ויעבור בריח ודלתים, והיה מן הראוי שילמד האדם מן הים אשר אינו עובר דלתים ובריה ואינו פורץ גדרו, וזהו טעם התכלת שדומה לים כי בהסתכלו בתכלת יהיה נזכר אל הים שדומה לו בצבע וממילא יתבונן אז במעשה הים וממנו יראה וכן יעשה:

¹⁰ מסכת זבחים, דף צח ע"ב: אפוד מכפר על עבודת כוכבים שנאמר אין אפוד ותרפים

In Parshas Trumah, we showed that the Mishkan came to provide a small world that was like the world of Adam HaRishon before the Cheit. The Mishkan is the model that man makes for himself to teach himself how to maintain holiness in all his actions². When a man would come to this purest of environments and experience a deep connection to G-d, his actions would have the maximum impact on conditioning his character and purifying his soul³.

The Cohanim, when they served in this Mishkan, were at the level of Adam HaRishon. The clothes of the Cohanim were like the skin of Adam HaRishon. The bells on the מעיל, which the Cohen wore, correspond to our ears, for the sound of the bells were heard when the Cohen approached the Holy place⁴. The Tzitz on the forehead of the Cohen Gadol corresponds to the forehead⁵, etc. The Bigdei Cohen were not just a reflection of this, but were active in creating this process. They were (ויקרא ו) "מדו בד" – literally "(precise) measures of cloth" – for they reflect the precise relationship of garment to soul⁶. The clothing themselves absorbed all these ingredients, as they were made with the highest possible level of thought and action⁷.

It was the Begadim that turned the Cohanim into Cohanim⁸. How did this work?

The specific purpose of the *bigdei kehunah* were but an extension of the role of clothing in general:

Clothing is never found naturally in other animals and yet it is a universal idea in the human race. This tells us that clothing somehow tells us something about our human uniqueness⁹. "Clothing makes the statement: I am much more than what meets the eye. If you want to see the real me, you'll have to look deeper."¹⁰

¹מהרש"א, מסכת זבחים, שם: ומצינו בע"ז שהיו ג"כ עושיין אפוד כמ"ש בפסל מיכה ויעש אפוד ותרפים וגו'

² נפש החיים, שער א, פ"ד: שכל תכלית רצוני בתבנית המשכן וכל כליו, רק לרמז לכם שממנו תראו וכן תעשו אתם את עצמיכם שתהיו אתם במעשיכם הרצויים כתבנית המשכן וכליו

³חינוך צה: כי בנין בית לשם יתברך, ועשותינו בה תפלות וקרבות אליו, הכל להכין הלבבות לעבודתו יתעלה... שהכל להכשר גופותינו, כי הגופות יוכשרו על ידי הפעולות... ועל כן ציונו לקבוע מקום שיהיה טהור ונקי בתכלית הנקיות, לטהר שם מחשבות בני איש ולתקן לבבם אליו בו.

⁴ נתיבות שלום שם: והפעמונים שבמעיל הוא כנגד אורות האזנים, כמד"כ בו ונשמע קולו בבואו אל הקדש.

⁵ נתיבות שלום שם: הציץ הוא כנגד אורות המצח, כמש"נ והיה על מצחו תמיד.

⁶הג"ה על השל"ה: שהם מדתו הנכונה של האדם

⁷ רב צדוק הכהן, שם: כי בגדים שציותה התורה ודאי הם רומזים ונעשים מכה מחשבה דיבור ומעשה המלביש נשמתם והרי כל מחשבה דיבור ומעשה שלהם הוא רק לכפר.

⁸ מסכת זבחים דף יז ע"ב: בזמן שבגדיהם עליהם כהונתם עליהם אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם

⁹See Dina Coopersmith in Jewish Women Speak about Jewish Matters: "In virtually every culture, clothes are a basic requirement. Even in the hottest tropical climates, the inhabitants wear some minimal form of clothing. Nowhere, however, do animals instinctively cover up. Why is this? What is the connection between human beings and clothing that spans all ages and cultures?"

¹⁰Inside/Outside, pg. 28

"The message of clothing is directed not only outward, to others, but also inward. What you wear powerfully affects how you see yourself¹."

And in fact, the Cohanim themselves were similarly affected². Sefer HaChinuch compares the effect of these clothes to the effect of our wearing of Tefillin. Part of the influence is in the physical act of placing something over our brains and our hearts to remind us that we should connect both our intellect and our emotion to G-d³.

"Like all pairs of inner form and outer matter, the pair of נשמה and body should be in perfect balance...When אדם and הוה were created they were not ashamed because the vessels of their bodies perfectly reflected their נשמות. A core that is angelic deserves to be clothed like an angel - when the clothing looks like an animal (after the חטא), shame is inevitable. Shame is the result of a breakdown between inner and outer dimensions."⁴, a separation between the physical and the spiritual⁵. Clothing is capable of restoring the balance. Therefore, the word for clothing, לבוש, means not ashamed, לא בוש.⁶

After the הראשון אדם, there was a permanent new reality. Adam HaRishon did not need clothes because his נפש הבהמי was in complete harmony with his inner essence and was therefore its outer garment⁷. Only when this harmony was disturbed did Adam HaRishon find himself naked⁸. When the first man sinned, his כתונת אור – literally his garment of light – turned into כתונת עור – a garment of flesh. This garment was his skin. As long as he was totally spiritual, he had no need of clothes. His skin radiated his inner essence rather than anything sensual⁹ - it was לכבוד ולתפארת – the same words that are said about the Priestly garments. But, when the First Man sinned, he did so with his outer self, his Nefesh Behamis. Until then, his Nefesh Behamis was simply a reflection of his Neshama, the outer garment. But now it gained its own independence, and was therefore separated from his soul. He therefore felt naked – i.e. felt a lack

¹ Gila Manelson, *Inside/Outside*, pg. 28

Mrs. Manelson continues: I have a friend who got all dressed up to take her comprehensive exams for her Master's degree, ... [saying] 'Remember the book Dress for Success? Looking my best helps give me the confidence I'm going to need to ace those exams

² חינוך מצוה צט (בגדי כהונה): משרשי המצוה היסוד הקבוע לנו כי האדם נפעל כפי פעולותיו... ע"כ ראוי להתלבש בגדים מיוחדים (אליה)

³ חינוך שם: כשיסתכל בכך מקום שבגופו מיד יהיה נזכר ומתעורר בלבו לפני מי עובד וזה כעין תפילין וגו'

⁴ Akiva Tatz, *Living Inspired* pg. 118-119, see there all of chap. 11

⁵ רב משה שפירא, שליט"א

⁶ רב שמשון רפאל הירש והמקור הוא חז"ל שבת דף עז ע"ב: לבושה – לא בושה

⁷ בראשית ב כה: ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו

⁸ בראשית ג ז: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עליהם תאנה ויעשו להם תגרות:

⁹ הג"ה על השל"ה: שהנשמה שהיא: "ניצוץ כבוד ד' שבאדם" (רמב"ם) קורנת ומאירה מתוך הגוף שהוא הלבוש לנשמה

of integration between his Nefesh Behamis and his soul.¹ So, now he had to wear clothing, to cover what was now being projected by his body – the spiritual distancing of the sin². כְּתוּנַת עוֹר – garments of flesh. עוֹר is also the letters for *Iver* – a (spiritually in this case) blind person. The body was now a rebellious garment over the soul – (בּוֹגֵד - rebel, from בָּגַד – a garment – i.e. the body)³. The correct relationship between the body and the soul was disturbed. He then needed a new set of outer garments to reflect his inner spirituality⁴. This clothing came to hide the outer superficiality of the body in order to restore the focus on man's core spirituality. The words כְּסוּת – a garment – means a cover⁵. Hence clothing came to restore the balance between body and soul. It became a part of the permanent reality of man.

In the post-Cheit world we see the nakedness of an animal as highly appropriate, that of a baby as cute, that of a ten year old as inappropriate and that of an adult as threatening and illegal⁶. The more spiritual our expectations, the more we associate dress with that person. Even after מְשִׁיחַ will come, the concept of clothing will remain: תְּחִיַּת הַמְתִּים will take place together with clothes⁷.

The sons of Noach, שָׁם and יִפֶּת who were both rewarded מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה for their מצוה of using clothing to cover their father's nakedness⁸. שָׁם was given the מצוה of צִיצִית – which implies

¹ המאסף של האבן שלימה פ"א על ס"יב - ס"ק י: קודם חטא אדם הראשון היה נכלל נפש הבהמי באדם והיתה נקראת כתנות העור וכשחטא נפרדה ממנו ונמסרה ביד ה"א...ולכן וידעו כי עירומים הם

² בראשית ג ז: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירומם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם תגרות:

³ רב משה שפירא, שליט"א

⁴ מכתב מאליהו ח' ג דף 116: אחר חטא אדם הראשון...א"א להשיג דרגת לשמה אלא בהצנע לכת.

⁵ רב משה שפירא, שליט"א

⁶ Gila Manelson: "My neighbors found it gloriously entertaining when one of my children, then a toddler, innocently showed up at their front door straight from the bathtub. If the same child were to repeat that behavior at age ten, however, I suspect they'd be less amused. And if the visitor were an adult, they'd probably slam the door, lock it, and call the police."

"... A dog can trot around au natural without offending or even being thought of as "naked," since we understand ... that an animal is not much more than it appears to be - an essentially physical being governed by its instincts. Because a baby's existence is similar to that of an animal, no one blushes at the sight of its bare bottom; at the same time we do call it naked in recognition of its human potential. A ten-year-old, however, is considerably more than an animal ... and a twenty-year-old even more so - which is why an adult who parades around without clothes isn't called cute, but an exhibitionist." (*Outside/Inside* pg. 26, 27)

⁷ Rav Dessler 3rd סוכה נא/נב, חלק pg. 41. However, according to the deeper understanding we bring immediately below (according to the מאסף on the שלמה), the idea of clothing is that one's outer self is in harmony with and a reflection of one's inner self. According to this, Adam HaRishon also had בגדים, in the form of his הבהמית. Therefore, the type of clothing that is being talked about concerning תְּחִיַּת הַמְתִּים does not mean clothing of the sort that we wear today, but rather akin to those worn by החטא אדם הראשון קודם החטא.

⁸ בראשית ט (כב) וַיֵּרָא הֵם אֲבִי כְנָעַן אֶת עֶרְוַת אָבִיו וַיִּגְדּוּ לְשָׁנָי אֲחֵיו בְּחוּץ: ... (כג) וַיִּקַּח שָׁם וַנִּפְתַּח אֶת הַשְּׁמֵלָה וַיְשִׁימוּ עַל שְׂכָם וַשְּׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרֵינִי וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וַפְּנֵיהֶם אַחֲרֵינִי וַעֲרַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ:

the garments that they hang from as well - while יפת was given the covering of burial¹. Each was given a reward that they could relate to. שם was given ציצית, because ציצית is a reminder to keep the תרי"ג מצוות. The outer clothing now became a חזק for the totality of spirituality. For the purpose of clothing, the gift of שם, is not just to cover the body, but to alert and direct us to the spiritual beauty of the person.

Clothing, then, is a powerful force, as it can be used positively or negatively². This is why why the Hebrew word for a coat, מעיל, is related to מעילה, the abuse of holiness (הקדש). Similarly, the Hebrew word for garment, בגד, is related to בגידה, treachery and deception. When clothing is used to make false associations (a קשר) of inner and outer realities, it leads to untruth (שקר – same letters). Clothing misleads when it becomes the focus, an end in and of itself, instead of being used to serve some deeper reality. Thus, אשת פוטיפר was left holding יוסף's garment because all she saw was יוסף's external beauty.

Hence, it is not surprising, that Aharon HaCohen's clothing was an actual vehicle of sanctification - the means through which he was sanctified to become the Cohen Gadol³. The verse says: *And you shall speak to all who are wise hearted, whom I have filled with the spirit of wisdom, that they may make Aharon's garments to consecrate/sanctify him, that he may minister to me in the priest's office*⁴. The verse states that it is the garments themselves that sanctify and consecrate the Cohen.

This idea of a garment to cover the externals in order to focus on and affect the internal spiritual reality is applied to both Mishkan⁵ and to the Temple itself. The Beis Hamikdash was hidden by the hills of Jerusalem, surrounded by an outer wall. Within the Beis Hamikdash were chambers within chambers. The Kodesh HaKedashim was only visited by the Cohen Gadol in his special clothes on Yom Kippur. All of this is an extension of the idea which the Bigdei Kehunah brought out⁶.

Therefore, the effect of clothing is a central idea in Judaism. Even very poor Jews strive to have special Shabbos garments, and the Peleh Yoetz encourages people to follow the Ari in

¹ אמנם ברש"י ט (כג) ויקח שם ויפת - אין כתיב ויקחו אלא ויקח (סנהדרין ע) לימד על שם שנתאמן במצוה יותר מיפת לכך זכו בניו לטלית של ציצית ויפת זכה לקבורה לבניו שנאמר (יחזקאל לט) אתן לגוג מקום שם קבר.

² However, everything has an equal and opposite potential: the greater the potential for קדושה the greater the potential for טומאה. Therefore, clothing can be used to deceive, to show an outward reality that does not have inner dimensions.

³ רש"י: לקדשו להכניסו לכהונה על ידי הבגדים שיהא כהן לי וגו'

⁴ שמות כח ג: ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתי רוח חכמה ועשו את בגדי אהרון לקדשו לכהנו לי

⁵ מדרש תנחומא, במדבר ג: כיון שהוקם המשכן אמר יפה היא הצניעות ... התחיל לשבר עמו באוהל מועד ... אמר הקב"ה כך הוא כבודי שיהא מדבר מבפנים ... (ע"ש ובעץ יוסף שם)

⁶ שם משמואל: [דכשהדבר באיתגליא ולא באיתכסיא] יש שליטת החיצונים ח"ו ומחמת זה היתה צריכה להיות העבודה [מכוסה] בבית המקדש ובתוך החומה ובמ"ש (תהלים קכה) ירושלים הרים סביב לה והיינו שלא תהיה בה שליטת החיצונים ח"ו (ריש פרשת בהעלותך ד"ה והקשה שהרמב"ן)

wearing four white garments on Shabbos¹. And the source of this is none other than the clothing of the High Priest on Yom Kippur².

When Mordechai was praying for the plight of the Jews, Esther sent him clothing to replace his sack cloth. Esther felt that the only way to save the Jews was to draw from a very high, hidden spiritual level, and for that one needs clothes³. One cannot access deep spirituality unless he creates the type of clothing that will focus him on the desired spirituality.

In fact, the deeper the spirituality, the more hidden it will be in this world, and the greater the role of the clothing. A Talmid Chacham wears an extra long garment, covering even the shape of his body⁴. And it is for this reason that the Cohanim – who connect the Jews with the hidden spirituality in this world - require special clothing⁵. Their clothing was like a guide, an initial impression which would lead the people in the right direction⁶.

And, if that was true of the regular Cohanim (כהן הדייט), it was all the more so for the High Priest. Through the Bigdei Kehunah, Aharon was nothing short of a tikun of the חטא אדם ולבני – the source of our needing clothing to begin with.⁷ G-d ordered the Jewish people: ארון תעשה כותנות – a Tikun for those same כותנות עור of Adam HaRishon and to turn them back into כותנות אור.⁸ Aaron was first sanctified with the שמן משחת קודש – the holy oil of sanctification.

¹ פלא יועץ לבישה: ואשריהם ישראל, אפילו עני שבהם יש לו מלבוש לשבת. אבל מי שידו משגת, מה טוב ומה נעים שיקיים דבר האר"י זכרונו לברכה (פרי עץ חיים, שער יח, פ"ד) שיהיו לו ארבעה בגדים לבנים, ושיהיה לו גם החלוק והמכנסים ונעלים אשר ברגליו, ואפילו הכובע ששוכב בו מיוחד לשבת בפני עצמו באופן שלא יערב חל בקדש כלל וכלל.

² מסכת שבת דף קיד עמ"א: מניין לשינוי בגדים מן התורה, שנאמר (ויקרא ו): ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים. והמהרש"א שם מסביר שזה גם כן המקור לזה שקרא ר' יוחנן לבגדיו "מכבדי".

³ שם משמואל פורים ריש שנת תרעב (שמות ב שנת תרע"ב): ותשלח (אסתר) בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קיבל ... שרמזה שצריכין לעשות הכל בהסתר כשמה ומדתה ... והנה אמרו ז"ל (חולין קלט): אסתר מן התורה מניין שנאמר ואנכי הסתר אסתיר פני וגו' ... שכחה היה גדול להמשיך מעולם הנסתר אפילו בעודם בגלות בשעת הסתרת פנים, ע"כ שלחה למרדכי בגדים לרמז דעתה שנצרך להמשיך ממעלה מעלה מעולם הנסתר, ולזה שייכים בגדים כי לכל דבר פנימי צריך בגדים כנ"ל בבגדי כהונה

(See further in the שם משמואל there, continuing that מרדכי did not accept her claim, but that after she had taken care of his objections she returned to her מהלך, as indicated by the words מלכותא ותלבש אסתר מלכותא.)

⁴ כי מכנסים אינו מלבוש לכבוד, רק הוא לכסות הערוה (גור אריה תצוה ד"ה ומכנסים)

R. Beryl Gershenfeld: Because of his Torah, the תלמיד חכם is much deeper than the average person. Therefore, his extra clothing of צניעות announces to everyone that they should look further and deeper than normal

⁵ שם משמואל פורים ריש שנת תרעב (שמות ב שנת תרע"ב): כ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה בטעם בגדי כהונה כי כהנים כאשר הם פנימיים ועבודתם בחשאי צריכין בגדים לעבודתם.

⁶ שיעורי דעת (ח"ב שער ב): כי לפי הרושם החצוני שהדבר עושה עליו מצטייר אצלו גם תוכנו של הדבר וחשיבותו - לכן ה' נחזק שבגדי הכהונה יעשו גם כן בנוי והדור חצוני. וזהו ענין "לכבוד ולתפארת"

⁷ של"ה: ואהרון הוא תיקון לאדם הראשון שנתרחק

⁸ של"ה

sanctification. This too was a garment¹ – a garment that purified his body and therefore was worthy of covering his soul!

(G-d says to Moses, ואתה הקרב אליך את אהרן – *And you should bring Aharon close* – even as G-d gave a general command that – וכל אדם לא יהיה באוהל מועד (ויקרא ט) – *no man can be in the Ohel Moed* (together with Moshe). This אדם – says the Shlah – is referring to the First Man².)

If the clothing of the Cohen Gadol is meant to be a tikun of the sin of the First Man, it is not astonishing to hear then that the source of clothing originated, in fact, from the First Man, the very same clothing that first covered his body. They were then passed on to Nimrod and then to Eisav, who, as bechoros, inherited the Kehunah Gedolah. They, too, did not correct the situation until Rivka dressed Yaakov in these Bigdei Kehunah (ותקה רבקה את בגדי עשו וכו' ותלבש את יעקב) in order to receive Yitzchak's blessings. Yaakov was to finally correct the situation³, but only for his own life – hence the clothing began to emit the fragrance of Gan Eden (וירח את ריח בגדיו). Later Vashti was to attempt to undo this by derobbing all of the Jewish women, but Esther again corrected the situation - ותלבש אסתר מלכות⁴. Every time there was inconsistency between the body (the clothing) and the soul, the Satan tried to take advantage of the situation by infiltrating the clothing that surrounds the soul⁵.

The ideas of the priestly garments have a powerful contemporary message. The contemporary lack of dress codes reflects the loss of the dignity of man. Hats are no longer worn on special occasions and casual clothing is more and more acceptable in the work place. Sweat pants, baggy shorts, T-shirts or sweat shirts with inane images or stupid one-sentence philosophies written on them; garish sneakers and the baseball cap, made ridiculous by being worn reversed, round out the profile⁶. All this before we even get to immodest dress! If clothing is meant to draw one into the inner man, we are drawn to ask what kind of inner man we will find under clothing such as these.

¹ של"ה: דהיינו מתחילה נתלבש גופם בשמן משחת קודש ואחר כך נתלבשו בבגדי קודש

² של"ה: וכל אדם לא יהיה באוהל מועד (ויקרא ט) – רומז לאדם הראשון

³ מז (כח) ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: הזוהר (רי"ו ב) כתב שאותן יז שנים שחי יעקב אבינו בארץ מצרים חי בלא צער ובלא יצר הרע – מעין עוה"ב וכמו שמרמז הבעל הטורים כי י"ז בגימטריא טוב.

⁴ מגילת אסתר ה ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית:

⁵ המאסף של האבן שלמה, פ"א על ס"יב - ס"ק י: וזה ענין הלבושין של אדה"ר שבאו לנמרוד ואח"כ לעשו... ויעקב שהיה דוגמא דאדה"ר ולכן כתיב ותקה רבקה את בגדי עשו וכו' ותלבש את יעקב... וע"כ כי הוא תיקן חטא אדה"ר וע"כ נכנס עמו ריח גן עדן וירח את ריח בגדיו... וכן קריעת המעיל של שאול ושהקב"ה תפש בבגדו של ירבעם... וענין ושתי שהיתה מפשטת בנות ישראל ערומות ולהיפך באסתר ותלבש אסתר מלכות וכן מ"ש (זכריה ג) ויהושע היה לבוש בגדים צואים כו' וילבשהו בגדים כו' והשטן עומד על ימינו לשטנו הכל הוא על הבגדים הנ"ל שכל קטרוג השטן ואחזיתו באלו הלבושים שלא יתלבש בו האדם.

⁶ Based on an article by Ned Crabb in *Reader's Digest*

In defiance of this picture, the Bigdei Kehunah Gedolah are refreshingly¹ -לכבוד ולתפארת¹ regal garments². Aharon and his clothing set the example and showed us the way. For the Jews are nothing by a Kingdom of Priests. And the clothes we wear ought to show it!

¹ תצוה כח ב: ועשית בגדי קודש...לכבוד ולתפארת

²רמב"ן: אלה בגדים לבושי מלכות הן בדמותן רמב"ם יד החזקה – הל' כלי המקדש פ' ח: (ד) בגדי כהונה מצוותן שיהיו חדשים נאים ומשולשים כדרך בגדי הגדולים שנאמר לכבוד ולתפארת ... אין מלבנין אותן ואין מכבסין אותן אלא מניחן לפתילות ולובש חדשים